

HỒI THỨ SÁU MƯƠI CHÍN
BÓI KINH DỊCH, QUẢN LỘ TIÊN TRI
ĐÁNH GIAN HÙNG, TRUNG THẦN TUẤN TIẾT

Hề cung, Tào Tháo phát bệnh, uống thuốc cũng không thuyên giảm Hứa Chi bèn tiên cử một tay bói Dịch giỏi như thần tên là Quản Lộ, người ở Bình Nguyên, dung mạo xấu xí nhưng có tài uyên thâm, tinh thông lý số, và khoa xem tướng .

Tháo mừng lắm, cho mời Quản Lộ tới.

Lộ vào cung bái yết xong.

Tháo bảo xem bệnh rồi hỏi bệnh thế nào ?

Lộ gieo quẻ nói :

- Đây là ảo thuật của Tả Từ mà thôi, cũng không đáng ngại lắm !

Tháo thấy an tâm và tự nhiên bệnh thấy bớt đi nhiều.

Tháo bảo thử bói tiếp việc thiên hạ xem sao.

Quản Lộ đoán rằng :

- Vào tháng giêng năm Kiến An thứ 24 thì lợn vàng gặp cọp bị gãy một chân (sau ứng vào việc Hạ Hầu Huyền bị giết ở núi Định Quân).

Tháo hỏi mình sẽ truyền ngôi được bao lâu, thì Quản Lộ đoán rằng :

- Trong cung được an thân vị, con cháu đại quý (ứng vào việc Tào Phi sau lên ngôi Hoàng đế).

Tháo lại bảo xem tướng.

Quản Lộ nói :

- Ngôi nhân phẩm đã lên tới Vinh hoa tột bậc, còn cần gì phải xem tướng .

Tháo muốn ban quan tước cho Quản Lộ.

Quản Lộ tạ từ rằng :

- Tôi mạng mỏng đức hèn, không xứng đáng để làm quan .

Tháo lại bảo xem tướng cho các quan đang hiện diện.

Quản Lộ Nhìn khắp lượt rồi nói :

- Các vị này đều là bầy tôi đời trị cả .

Tào Tháo lại hỏi thêm chi tiết, Quản Lộ từ chối không nói rõ.

Lại bảo bói xem hai nước Đông Ngô, Tây Thục ra sao ?

Quan Lộ bói xong thưa rằng :

- Tôn Quyền sẽ mất một đại tướng . Tây Thục sắp xâm phạm biên cương.

Còn đang nghi hoặc, chợt có quân về báo :

- Bên Đông Ngô, đô đốc Lỗ Túc trấn thủ ở Lục Khẩu đã mắc bệnh từ trần rồi.

Tháo bảo sai người đi ngay thám thính ở Hán Trung thì mấy ngày sau người này về báo, Lưu Bị sai Mã Siêu và Trương Phi tới đóng quân ở Hạ Biện, có ý đánh ai này

Tháo muốn cử binh đi đánh Thục ngay nên lại bảo Quan Lộ gieo quẻ.

Lộ bói xong nói :

- Xin đại Vương chớ khinh động. Hứa đô sắp bị một trận hỏa tai khủng khiếp!

Tào Tháo tin lời, không xuất quân nữa. Lại sai Tào Hồng đem quân giúp Hạ Hầu Huyền, Trương Hấp giữ Hán Trung, sai Hạ hầu Đôn luôn tuần phòng ở Hứa Đô phòng sự bất trắc, sai Vương Tất gìn giữ cẩn mật Hoàng Cung.

Bây giờ ở Hứa Đô có Cảnh Kỳ, tự Quý Hạnh, vốn quê ở Lạc Dương, chơi bời thân mật với quan Tư Trực là Vi Hoảng. Thấy Tháo lạm quyền thì Cảnh Kỳ bất bình lắm, bà Cảnh Kỳ, tự Hoảng Hạnh, vốn

- Giặc Tháo thế nào cũng cướp ngôi Vua. Ta là tôi con nhà Hớn, phải tính sao đây ?

Vi Hoảng nói :

- Tôi có bạn là Kim Vy vẫn có lòng diệt Tào, phò Hớn lại chơi thân với Vương Tất giữ Hoàng Cung. Nên nhờ y việc có thể thành .

Hai người bèn đến nhà Kim Vy dò la ý tứ thấy quả thực Kim Vy có lòng trung nghĩa bèn đem chuyện định lập kế diệt Tào ra nói .

Kim Vy vui lòng hưởng ứng rồi nói :

- Ta nên giết Vương Tất, đoạt lấy ngự lâm quân, phò hộ xa giá Thiên Tử rồi liên kết với Lưu mà diệt Tháo .

Kim Vy lại bày mưu thêm :

- Trước đây Tào tháo có giết quan Thái y là Kiết Bình. Nay có hai con cha Kiết Bình ẩn nấu ở Hứa Đô này, anh là Kiết Mạc, em là Kiết Mục. Nhờ họ giúp sức, thế nào họ cũng hết lòng .

Sau đó Kim Vy mời Kiết Mạc, Kiết Mục đến bàn rằng :

- Rằm tháng giêng này, có lẽ Nguyên Tiêu, khắp nơi sẽ treo đèn. Vậy Cảnh Kỳ và Vi Hoảng hãy tụ tập thủ hạ kéo vào dinh Vương Tất, hễ thấy lửa cháy là ủa vào giết Vương Tất đi, rồi thì vào cung rước Thiên Tử lên lầu Ngũ Phụng, triệu bá quan đến dự về đánh giặc Tào.

Các anh em Kiết Mạc, Kiết Mục thì đánh từ ngoài vào thành, phóng hỏa làm hiệu, đợi Thiên Tử giáng chiếu là tiến ra Nghiệp Quận bắt Tào Tháo, đồng thời triệu Lưu Hoàng Thúc về .

Hẹn đúng như vậy mà làm, chớ như Đông Thừa khi trước !

Mọi người lại chích máu ăn thề rồi ai nấy lo phân sửa soạn đợi ngày giờ cùng ra tay. Cảnh Kỳ, Vi Hoảng mỗi người đều có mấy trăm người nhà dự bị sẵn khí giới, anh em Kiết Mạc cũng tụ tập hàng mấy trăm người nữa, lấy tiếng sắp sửa đi săn bắn.

Kim Vy tìm đến bảo Vương Tất :

- Uy đức Ngụy Vương nay bao trùm cả trăm họ, vậy nhân tiết Nguyên Tiêu nên cho khắp nơi treo đèn kết hoa để mừng cảnh thái bình.

Vương Tất khen phải, thế là hội Hoa Đăng mở ra thật tung bừng ! Chính Vương Tất cùng các Ngự Lâm quân mở tiệc trong dinh thật vui vẻ .

Thình lình ngoài dinh có lửa cháy, Tất chạy ra xem thì lửa đã bốc khắp nơi, rồi tiếng hò tiếng hét chém giết vang trời ! Đang lúc đó Cảnh Kỳ chạy tới, bắn một phát trúng vai Vương Tất. Tất chạy tới nhà Kim Vy . Vợ Vy chạy ra mở cửa lại tưởng là chàng về bèn hỏi lớn :

- Chàng đã bắt được Vương Tất chưa ?

Tất giật mình. biết là Kim Vy chủ mưu, liền chạy đi báo cáo cho Tào Hưu rõ.

Hưu liền kéo hơn ngàn người đi dẹp loạn Kim Vy và Cảnh Kỳ.

Lúc đó khắp nơi vang lên câu hô :

- Giết giặc Tào để phò nhà Hán !

Hạ Hầu Đôn đang tuần phòng quanh Hứa Đô bỗng thấy Kinh đô lửa cháy rực trời liền đem binh về cứu, một mặt bao vây ở ngoài, một mặt xông vào cứu ứng Tào Hưu.

Đánh đến sáng, có tin Kim Vy và anh em họ Kiết bị giết cả rồi. Cảnh Kỳ, Vi Hoảng thế cô bị quân Hạ Hầu Đôn bắt sống. Thế là gia quyến năm người chủ mưu đều bị bắt đem ra chợ chém hết. Tới lượt Cảnh Kỳ, Vi Hoảng bị đem ra hành hình.

Kỳ mắng chửi không ngớt bị quân đao phủ đâm vào miệng tới chết.

Vi Hoảng thì đập đầu cắn lưỡi tự vận.

Sau đó, Hạ Hầu Đôn giải các quan tới Nghiệp Quận để Tào Tháo xử trí. Tháo sai chôn một lá cờ đỏ bên tả, một lá cờ trắng bên hữu giáo trường rồi truyền:

- Đêm đó, ai đi cứu hỏa thì đứng về phía cờ đỏ, ai ở nhà không đi thì đứng về phía cờ trắng.

Phần lớn các quan sang đứng bên phía cờ đỏ, chỉ có số ít đứng phía cờ trắng.

Tức thời Tháo sai bắt hết các quan ở phía cờ đỏ đem ra chém hết, Tháo giảng giải:

- Các người chạy ra, không phải là đi cứu hỏa, mà chính là đi giúp sức quân giặc!

Còn số ít các quan bên phía cờ trắng đều được ban thưởng rất hậu rồi cho trở về Hứa Đô.

Tào Tháo lại thấy lời tiên đoán của Quản Lộ là đúng.

Nói về Tào Hồng vào Hán Trung rồi cho Trương Hấp, Hạ Hầu Huyền đi giữ ở Ba Tây.

Mã Siêu thì tới Hạ Biện rồi cho Ngô Lan đi tiên phong.

Lan gặp Tào Hồng, muộn tậm lui nhưng nha tướng là Nhậm Quý giục đánh. Mới đánh mấy hiệp, Tào Hồng đã chém chết Nhậm Quý, đuổi Ngô Lan thua chạy. Mã Siêu không cho Ngô Lan ra đánh nữa, lại cố thủ để chờ lệnh ở Thành đô. Tào Hồng lại e Mã Siêu có mưu kế gì cũng kéo quân trở về Nam Trịnh. Trương Hấp hỏi Tào Hồng vì sao đang thắng lại rút binh.

Tào Hồng đáp:

- Mã Siêu không động tĩnh gì hết, ta chắc chắn có quỷ kế. Vả lại trước đây Quản Lộ có tiên đoán Ngụy Vương sẽ thiết một đại tướng ở nơi này nên ta phải thận trọng.

Trương Hấp cả cười mà rằng:

- Đại trượng phu ra gánh vác việc nước mà lại tin lời thầy bói! Tôi tuy bất tài tình nguyện xin đánh lấy Ba Tây. Được Ba Tây, ta sẽ lấy Thục để như trở bàn tay.

Tào Hồng nói:

- Ba Tây do Trương Phi trấn giữ, đâu phải tướng tầm thường!

Trương Hấp đáp:

- Ai cũng khiếp Trương Phi cả. Tôi thì coi y như con nít mà thôi . Tôi tình nguyện đánh, nếu hồng việc, xin chịu theo quân lệnh .

Tào Hồng bèn bảo Trương Hấp viết tờ quân lệnh trắng, xong cho Trương Hấp tiến binh.

LỜI BÌNH

- Hồi trước vừa kể chuyện Tả Từ, hồi này lại kể tiếp chuyện Quán Lộ. Thuật pháp của Tả Từ là ảo, lí số của Quán Lộ là thực. Thuật pháp ảo ảnh khiến người không thể lường, còn lí số cũng cao diệu khiến người không thể hiểu được.

Đã biết số trời không thể đổi mà còn yêu cầu người ta dốc hết tài năng chỉ rõ cho mình để mình củng cố địa vị riêng của mình thì có ích gì. Cho nên, chẳng những thuật pháp của tả từ mới răn dạy, cảnh cáo tên giặc mà đến như lí số của Quán Lộ cũng để thức tỉnh kẻ gian hùng nữa.

- Đang cái lúc Bàng Thống chưa chết, Khổng Minh chưa vào Tây Thục mà tám câu đoán của tử Hư thượng nhận đã báo điềm trước. Nay Hạ Hầu Uyên chưa chết, Tào Phi chưa cướp được ngôi Hán mà cũng đã có tám câu đoán của Quán Lộ. Đó đều là lối dùng "gián văn" để đặt phục bút vậy.

- Nếu Kim Vi ước hẹn với Lưu Bị trước, đợi Tháo kéo binh đi lấy Hán Trung, rồi mới khởi sự, ắt Bị từ ngoài đánh vào, Vi từ trong đánh ra, thì chưa chắc cuộc khởi nghĩa đã thất bại. Tiếc rằng việc làm quá táo bạo vội vàng. Tuy nhiên việc thành bại nay chẳng đủ luận, mà cái trung can nghĩa khí mới là điều đáng nói. Nghĩa khí ba vị hiền này có kém gì ba hào kiệt nọ. Quan chép sử Ngụy trước kia chép việc "bọn cảnh kĩ, Vi Hoảng mưu phản, bị tru lục..." thật là lầm lạc. Đến bộ sử Cương Mục, mới cải chính lại rằng: "Cảnh Kỉ, Vi Hoảng đánh Tào Tháo không xong tự tử". Như thế mới rặng nghĩa Xuân Thu đến muôn đời vậy.

- Hoặc nói rằng: Trận hoả tai ở Hứa Xương, nếu Quán Lộ không nói trước thì Tào Tháo không đề phòng. Tháo không dự phòng thì Tháo đi Hán Trung, và việc nghĩa của năm vị trung thần chưa chắc đã thất bại. Cát Bình, Quán Lộ, một thầy thuốc, một thầy bói mà họ Cát trung nghĩa một nhà, Quán Lộ lại đi đề phòng lửa giúp Tháo, chẳng hoa ra khoa bói của Quán Lộ kém hơn khoa thuốc của Cát Bình sao?

Tuy nhiên, đây không phải là lỗi của Quán Lộ, việc ngũ thần phóng hoả là do số định. Những lời Quán Lộ nói ra cũng là do số định như thế. Số đã định thì không thể tránh được, chỉ có điều là: kẻ gian hùng khi nghĩ đến định số thì đem lòng mưu việc sang đoạt, còn kẻ trung nghĩa không vì định số mà giảm ý đến ơn báo vua.

- Xem việc các tôi tớ gian đình năm nhà khởi nghĩa mà tha rằng: Đổng Thừa còn kém năm vị trung thần này. Việc của Đổng Thừa chỉ vì một đứa đầy tớ Tần Khán Đồng mà tiết lộ. Năm nhà sau này thì có đến gần ngàn tôi tớ dưng mưu mà không một người nào phản chủ. Nếu năm vị trung thần không biết dùng người thì đâu có giữ được kín đáo như thế? Điền Hoàn tử tiết thì năm trăm người theo Hoàn và cũng nhờ đó mà lưu danh. Đối lại cũng nhờ năm trăm người chịu chết theo mà tên tuổi Điền Hoàn càng vang dội hậu thế. Cái trung nghĩa của cả ngàn gia binh năm nhà, chúng ta càng thấy năm vị trung thần hiền lương không ai bì kịp.

© [HQD](#)